

νὰ κύψῃ μενεζέδες,
καὶ χαῖρε, ρύδον εὐθάλεις, ἔλεγχη ὅλις καὶ ὅλοι,
ποὺς τὴν καρδίδη μὲς ἔκκνες μπαξὲ καὶ περιβόλοι.

Κτείσις εὐώδης μενεζές ἐπκίστησ' εὐφροσύνως
καὶ ἀσόμπτος τοῦ γέροντος τὸ στῆθος τὸ στιλπνόν,
καὶ ἀμένως εὐδίκτεις καὶ ὁ Μενεζές ἐκέντος,
πούγινες γαιδισουράχκευο ἀστύνος χρόνους τῶν καπνῶν.

Τὸν ἴδκτε τὸν Σεββάθῳ, τὸν πρόδοτο Κορδονάτο;
τὸν ἴδκμε κακῷρτῳ, γερή καὶ κοτσονάτο.
Ἄησμόνης μὲ τὸν καρέ τὸν πρώτη του τὴν φούρων,
τοὺς Λίμους τοὺς βραχήνηκε καὶ τῆς Μακεδονίας,
καὶ τώρα ὅτην παντεύρη του μὲς γράφει τὴν καινούριαν
τῆς ἑθνικᾶς παρχωγαῖς, τῆς βιομηχανίας.

Τὸν ἴδκτε τὸν Σεββάθῳ... ἀπάνω σὲ σοφᾶς
τὸν ἴδκμε τὰ λόγια του νὰ λέην τὰ σοφά,
καὶ ἀπ' τὸν σοφῆ σηκώνηκε καὶ πῆγε στοὺς Σοφάδες,
καὶ ἔκει τὸν ὑπόδειγματος μὲ τόσους τεμενάδες,
καὶ τῶν θεσμῶν τὸν Πίνδορον, τὸν λιγερὸν Ἀλκατον,
τὸν τργουδούσον λιγεράτη
μὲ σουστανέλαις καθαράτης
φάρσαις τῶν Χατζήγκηδων καὶ φάρκαις τῶν Τσκάκιων.

Τὸν ἴδκμε καὶ στὰς Φεράς ποσίγχρο καὶ ὕστριο
καὶ ἀπέτι λαὸς τὸ χέρι του μὲ εὐλάβεια τὸ φίλησος,
καὶ ἀνέρερε γρά τοὺς θεσμούς στὸν Ρήγη τὸν Θερέτο
καὶ ὁ Πήγας μὲ τὸν Σεββάθῳ πούδις ζέρει τί νὰ μίλησε.

Τὸν ἴδκμε... μαζεύτηκεν οἱ φέροντες τὰ πρόδτα
μετάνοιας νὰ τοῦ κάνουν,
καὶ λίγο σκόρδο τοῦβελλον κρυψὶ τὸ φεδιγκότα
γιὰ νὰ μὴν τὸν βικτάκιον,
καὶ εὖθυς τὸ σκόρδο μύρισε, λές καὶ ἥτκες ζουμποῦλι,
καὶ ὁ κόσμος γάλσκον ἐλέγε τὸ θαύμα τοῦ παππούλη.

Τὸν ἴδκμε... δὲν σαλπίζει πολεμικῆς τρομημέταις,
οὐδὲ σνεμεος ἐκόλπωνε στρτκτηλκῶν ἵστις,
χαλδαΐδης ἐκολλώντες ἀτράποροι τοὺς μπαρμέπταις,
καὶ ἔλεγε χαρίστεσσοις λογῆς λογῆς ἀστεῖκ,
ποσὶ σ' ἔνα στυλό μηδ φορά κοιμήθησε προχείριας
καὶ ὅλιγον δεῖν τὴ μύτη του νὰ φάρη καποὺς χόρος,
καὶ τούπνε: «κακλίτερης νόμενες ἀνεν μύτης
νὰ μὴ σοῦ μύριζε ποτὲ πολεμικὴ πυρτίς.»

«Ηρέμος καὶ γαλήνιος μετὰ πολλῶν ἡρέμων
δὲν ἔξτησε σαν καὶ πρὶν εὐθύνες τῶν πολέμων,
καὶ τώρα ποδ δὲν ἔγει πιε τὸ πρώτον τρομέζον ὑφος
καὶ ἀντάλλαξε μὲ τὸ τερπνὸ τὸ κοπερόν του ξίφος,
καὶ ἀντὶ φρακίδων καὶ μπαρουτζῆ
τρώεις χαλδαΐδες τοῦ κουτιοῦ,
καὶ ὑπόργχεται μελίρρυτος εἰς τοὺς ἀστέγους στέγας
καὶ ἀντολῶν ροδίζουσαν εὐτυχιῶν μυρίων,
τώρα δικιών: Σεββάθῳ ἀποκαλεῖται μέγας
καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως ἀνήμερον θηρίον.

Μάγιοι πολλοὶ προσκύνησαν Θεόδωρον τὸν μάγον
καὶ ἐπὶ Καρδίτσαν ἄλσε μετὰ πολλῶν πατάγων.

Καὶ ἔκεινη τὸν εἶταν Σεββάθῳ καὶ πρῶτον Σεκκάρακ
καὶ εὐθύνης πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐπῆγε Καζαμπάσκα.

Καὶ ἔκεινην τὴν μετέβαλεν εἰς γῆν χρυσῆς Ἀλάσκας,
καὶ ἔκεινος ὁ φυστανέλζης, ὁ κύριος Πελάσκας,
κουνουσῆς λιγερότατος χρονάτη φυστανέλζη
καὶ ἥτανε μίχ τρέλα,
καὶ τοὺς μεγάλους τοὺς θεσμοὺς τοῦ θείου Θοδωράκη
τοὺς ἔμπιθε νεράκι.

Οὐ μὴν τοὺς ἀπεστήθητε καὶ αὐτὸς ὁ Ζωγλοπίτης,
καὶ κάθε συμπολίτης,
καὶ Τούρκων καὶ Χαχάμηδων λόχος παλήρης καὶ νέος,
καὶ αὐτὸς ὁ Μπαράζης Μπακμπᾶς ρωτούσε κεχναίος:
μή, τάζανομ, τί τὰ πῆ τεμπος;
καὶ ὅλοι τοῦ ἀλέγαν «πακαρμός.»

·Εκήρυξ· Εὔγγελις κορδονικῆς ἀγάπης
καὶ ἔφοιτον τὸ κλέος του πολύχρωμοι πυροί,
καὶ δὲν ἀπέμεινε τσολζής, στακυρετός καὶ λάππης,
ποῦ τῶν θεσμῶν τὸ μάθημα δὲν τόμαζε φαρτί.

Χατζες λοιπὸν, ποῦ τὸν λάχον μαλάσσεις τὸν εὑμάλακτον,
ποῦ νέον θρόνον ἔστησες λακυρόν καὶ ἀλιστάλακτον,
ποῦ δὲν διεβούλησες ποιμένας καὶ βουκόλους,
καὶ ἔπο τοὺς τίτλους τὸν νεώτερον τοῦ Σεββάθῳ νὰ μείνη...
νομίζω πῶς ἀνώτερος δὲν εἰμπορεῖς νὰ γίνης.

Βλέπεις μικτοὺς συνδυσμούς πολλῶν ὑποψήφιων
καὶ ἀνόμικτα τὰ πρόδητα μετὰ τῶν ἐριόν,
καὶ ἔκον δέκων πρὸς κωτά καὶ πρὸς ἔκεινας νεύεις,
καὶ ὡς κύριος τῶν ἀστραπῶν τῆς Α στραπής εἶπένης,
καὶ ἥλθες ἔδων νὰ πληρωθοῦν συνδυσμοῦ κενά...
καλώδις μῆς ἥλθες, Σεββάθῳ, τρεις χαῖρε καὶ ὁστά.

Χρίσε τοὺς ἡμέτερους σου καὶ δύο κορδέλλα τρέζε
καὶ Σεββάθῳ πενύμνητος στούς οὐράνιους ἀνάδη.
·Έσο παντοῦ προσκυνητός καὶ προσκυνητός καὶ προσκυνητός
καὶ θεμοφόρος νικήτης
καὶ λάμπων ἀστεροποτής
πήταις εἴς υψούς βρεχε μῆς; χαλβᾶς τοῦ Στεριάδη.

Καὶ καυπόδαις ποικιλίαις,
μ' ἀλλούς λόγους ἀγγελίαις.

Οἶνον ἀποθήκη πρώτης Μιχαὴλ Κυπριανοῦ...
τί κομματαρία Κύπρου, ποῦ φωνάζεις ἔξω νοῦ.
·Αριθμός δικτὼ καὶ ἀντίκρυ τῆς μεγάλης Μπόρσας κεῖται,
καὶ ὁ Δημήτρης Σταματίδης διευθύνει, συμπολίται.
Καὶ στὸν Πειραιά πουλερέται τὸ περίημο κρασί^{οτὸν Τηλέγραφο κερσί.}

·Εφημερὶς· «Ἀθηναῖ» τοῦ Πλάπ, ὅπου σημαίνει,
νάτην, ἔθηκε, βραίνει,
πώπ! πώπ! καὶ τί θά γένη.

